

Xavier
Romero

Poques però ben escollides són les associacions de col·leccionistes creades per empleats de grans empreses. Una clara mostra en aquest sentit és el col·lectiu sorgit a la Societat General d'Aigües de Barcelona, enregistrat com a Finusgab –filatèlics i numismàtics d'aquesta entitat–, i que durant els gairebé quaranta anys de la seva existència han desenvolupat una intensa activitat, no només de promoció de les aigües i les fonts de la Ciutat Comtal, sinó també sobre diferents aspectes culturals i històrics. En la darrera exposició anual, celebrada el mes de juny i corresponent a la 38a edició, van ser mostrades interessants col·leccions en règim no competitiu, de gran categoria, i com ja és tradicional es va comptar amb un matasegells especial i una medalla commemorativa, que arribaven tots dos a la 26a edició. Entre d'altres actes, s'hi va oferir una conferència sobre *Els Jocs a l'Antiguitat* i *Els Jocs Esportius al Continent Americà*, a càrrec del reconegut especialista Sebastià Sabaté, secretari de la federació catalana. Els efectes filatèlics emesos amb motiu d'aquella mostra, alguns dels quals reproduïm, ja mostraven pràcticament acabada la Torre Agbar, nova seu de l'entitat Aigües de Barcelona, en una prímia que els organitzadors oferien al públic.

Com ja és habitual, l'exposició d'enguany va estar dedicada a una altra font de la ciutat; en aquest cas, una de les més modestes i senzilles, però que serà representativa en estar ubicada a tocar de la Torre. Al butlletí que acompanya la cita anual s'hi inclou un ampli article sobre la història i característiques de la font.

La Torre Agbar, inaugurada oficialment pels Reis el 16 de setembre, és un edifici singular de 142 metres d'alçada, 12 menys que les torres barcelonines més altes, la Mapfre i la de l'hotel Arts, amb 32 plantes i una superfície de

més de 50.000 metres quadrats, que contenen 4.400 finestres i unes 60.000 làmines de vidre graduables per tamisar la llum i el calor, la qual cosa dona color a la façana. Aquesta superba edificació acull els serveis del holding d'empreses d'Aigües de Barcelona, institució veterana amb una trajectòria de 130 anys, i que anteriorment tenia el seu estatge social al passeig de Sant Joan.

L'agrupació de col·leccionistes Finusgab edita dos o tres butlletins anuals, en la seva línia de divulgació de diferents vessants ben populars, com ara els clàssics filatèlic i numismàtic, als quals se solen acompanyar d'altres com la cartofília, bibliofília, o fiscalotèlia. Al darrer butlletí/revista aparegut, amb motiu de les recents festes nadalzenques, precisament un dels articles, del qual n'és autor el conegut investigador d'història postal Jordi Campderrós –persona d'altra banda estretament vinculada a les societats gironines–, tracta d'aquesta interes-

Les fonts de Barcelona

L'agrupació de col·leccionistes de la Societat d'Aigües porta a terme una intensa activitat des de fa gairebé quaranta anys.

528

EXPOSICION INTERNACIONAL DE BARCELONA 1929

sant branca, la fiscalotèlia, durant anys mig oblidada, i hores d'ara centrant l'atenció de força gent. La disciplina abasta tots aquells «documents fiscals» –considerats així per dur, tant impresos com enganxats, timbres de l'Estat–. Tant els timbres com els segells fiscals i totes les seves varietats, d'efectes comercials, bancaris, legals, etc..., d'antic han estat considerats per als col·leccionistes filatèlics com a vinyetes, per no pertànyer als segells de curs legal per a la correspondència; però aquest ha estat un error que estudiosos com Jordi Campderrós estan intentant aclarir. Com a mostra, i amb una evident relació amb l'activitat de la societat de les aigües, l'exemple d'un «*Títol reintegrable*» de 100 rals forts –100 duros– de l'any 1866, corresponent al Canal d'Urgell. Durant 34 anys li van ser abonats al tenidor els interessos, essent amortitzat el préstec l'any 1900, per cinc-centes pessetes –100 duros–.

Un altre senyal de la diversitat de temes que es poden tocar el mostra el mateix autor, amb un article titulat *El camp de concentració per a refugiats espanyols de Prats de Molló*, en el qual aporta dades i documents com censurens militars sobre la correspondència, que resulta tot un treball de recerca històrica. Com sempre, els publicistes filatèlics i del col·leccionisme en general acompanyen els textos amb il·lustracions procedents dels seus arxius i col·leccions. El mateix passa amb els estudis sobre el món de l'Olimpisme, que Sebastià Sabaté ofereix per partida doble, a la conferència esmentada anteriorment, i a les pàgines d'aquest darrer butlletí de Finusgab. Un altre article està dedicat a la Font de Carmen Amaya, l'artista gitana i catalana, nascuda a Barcelona el 1913 i que va viure i va morir a Begur (1963), i que té una font en el seu honor i un recent segell de correus, de la sèrie Europa.